

Francesc i la nostra casa de tots (21)

Dg, 28/10/2018 per Francesc Riu i ...

[Dialogant amb la Laudato Si'](#)

37. LES CIMERES MUNDIALS poden ser molt més eficaces

La qüestió ecològica tan sols pot ser afrontada des d'una perspectiva global, i Francesc ha posat l'accent en aquesta necessitat urgent. «Un món interdependent ens permet de ser cada dia més conscients de les conseqüències negatives d'uns estils de vida i d'uns models de producció i de consum que afectaran tothom. I una altra cosa encara més important: aquest món interdependent ens impulsa a assegurar que les solucions siguin proposades des d'una perspectiva global, i no tan sols per respondre als interessos d'un nombre reduït de països» (LS 164).

Per aquest motiu, al llarg de les darreres dècades han sovintejat les Cimeres Mundials en les quals el greu problema de la destrucció del medi ambient ha estat afrontat amb valentia, de vegades sota la pressió d'organitzacions de la societat civil i de moviments ecologistes, que els darrers anys s'han multiplicat arreu. La darrera d'aquestes trobades ha estat la Cimera sobre el canvi climàtic celebrada a París (2015), en un clima de forta tensió creada pels atacs terroristes del dia 13 de novembre d'aquell mateix any. En aquella trobada, com en les anteriors celebrades en diverses parts del món, es va arribar a una conclusió: cal que els acords adoptats es duguin a la pràctica sense dilació i amb garantia d'eficàcia. Alguns dels països representats en aquestes Cimeres Mundials són els que haurien de fer els esforços més grans per solucionar un problema que els seus habitants i les seves indústries han creat. La denúncia del papa Francesc no pot ser més expressiva: «Les negociacions internacionals no poden avançar significativament per les pressions dels països que privilegien els seus interessos nacionals per damunt del bé comú global. Els qui sofriran les conseqüències que pretenem dissimular ens recordaran la manca de consciència i de responsabilitat» (LS 169).

Convé prestar atenció als documents de les Cimeres Mundials promogudes per

l'Organització de les Nacions Unides, que ha mostrat molt interès pel tema del desenvolupament sostenible i el canvi climàtic. En la seva Carta Laudato Si', Francesc s'ha referit a algunes d'aquestes Cimeres (cf. LS 167-169).

38. ELS DIVERSOS PAÏSOS estan en situacions molt distintes

NOTA. Bons de carboni. És un mecanisme internacional, fixat pel Protocol de Kyoto (1997), que té per finalitat disminuir la contaminació atmosfèrica tot reduint les emissions contaminants. Un bon de carboni representa el dret a emetre a l'atmosfera una tona de diòxid de carboni. Aquest dret és considerat un bé bescanviable a un preu establert prèviament. La compravenda de bons de carboni beneficia els països més rics i perjudica els més pobres.

Els països més desenvolupats han de reconèixer que són ells, els seus habitants i les seves indústries, els que influeixen més decididament en la contaminació atmosfèrica i en el fenomen del canvi climàtic, mentre que els països pobres són els que més sofreixen les conseqüències de la destrucció de la natura. Malgrat això, els països que tenen més poder de decisió en les Cimeres Mundials insisteixen en la necessitat d'internacionalitzar els costos mediambientals, amb el risc de provocar que els qui tenen pocs recursos hagin d'acceptar uns compromisos comparables als dels països més industrialitzats. Aquesta és una manera injusta d'entendre la solidaritat i l'ètica, perquè es tracta d'atendre els interessos no sempre legítims d'uns quants —generalment els països més rics—, en detriment de l'atenció a les necessitats bàsiques de molts més —en realitat, els països més pobres—. Francesc ha insistit en la necessitat de reconèixer responsabilitats comunes però diferenciades en el conjunt dels països, de tal manera que els qui s'han beneficiat d'un alt nivell d'industrialització tinguin més responsabilitat en el compromís d'assegurar la solució dels problemes que ells han causat, i no hagin de ser els països pobres els que n'acabin pagant els costos (cf. LS 170).

Ell mateix ha plantejat la qüestió del 'negoci' dels bons de carboni, que mostra el grau de corrupció a què s'ha arribat en alguns moments: un país ric pot 'comprar' a un país pobre el dret a emetre una determinada quantitat de gasos contaminants (bons de carboni), amb la finalitat de mantenir uns models de producció que són els causants de la contaminació (cf. LS 171).